

LENGYEL BARLANGKUTATÓ EXPEDÍCIÓ MEXIKÓBAN

A lengyel barlangkutatók öt tagú csoportja *Maciej Kuczyński* vezetésével 1969. február 8.—április 16. között Mexikóban tevékenykedett. Kutatásainak céljaira három területet választottak ki: Chiapas tartományban a Selva Lacandona körzetet, Oaxacában a Sierra Masatecát és Querréroban Cacahuamilpa vidékét.

A Selva Lacandonában 23 barlangot fedeztek fel és kutattak át. A Montebello-tó melletti táborukból kiindulva kéthetes felderítő úttal átkutatták a környező hegyvidéket, a felfedezett barlangok helyét bejelölték térképeikre és felmérték a járatokat. Egyik-másik barlang hossza megközelíti az egy kilométert.

A Sierra Masateca-karsztvidéken, ahol évek óta rendszeres szpeleológiai kutatómunka folyik, a lengyel kutatók a *Sótano de San Augustin*-barlangba ereszkedtek le. Ez a zomboly (-sótano) az Újvilág jelenleg ismert legmélyebb barlangja, 612 méter. A barlang legmélyebb pontját egy amerikai expedíció érte el 1968/69 telén. A lengyel kutatók háromszáz méter mélységig tudtak lejutni benne, mivel a tavaszi vízáradat további útjukat elzárta.

A lengyel barlangkutatók végezetül bejárták Mexikó leghosszabb ismert barlangját, az 5,6 km hosszú *Cueva San Geronimót*.

Bernard Koisar

KÄTHE ERTL-BERGTHALLER

A salzburgi barlangkutatók gyászolnak: meghalt Käthe Ertl-Bergthaller, Salzburg tartomány legismertebb barlangkutatónője. A második világháború után jelentős szerepe volt a salzburgi szpeleológiai élet újramegindításában.

Salzburgban már hagyományaik vannak a „höhlenforschende Frauen”-nek, a barlangászó nőknek. Ausztrián kívül is sokan ismerik Poldi Fuhrich nevét, aki jórésen a Lurgrotte kutatása közben vesztette életét. De Breuer, Martha Oedl és a most meghalt Käthe Ertl is sok férfin túltevő aktivitással szolgálta a barlangkutatók ügyét. Részt vett számos új feltárásban, és férfitársaival egyetemben bátran leereszkedett a legnagyobb barlangi mélységekbe is.

(*Die Höhle*, 1970/4.)

SPANYOL BARLANGKUTATÓ EXPEDÍCIÓ TÖRÖKORSZÁGBAN

A Barcelóniai Hegymászó Egyesület „földalatti kutató csoportja” (*Grupo de Exploraciones Subterráneas*) 1970 nyarán három résztvevővel barlangkutató expedíciót szervezett Törökországba. A kutatók (Juan Ullastre, Rafael Ullastre és Alicia Masriera) munkaterülete az Ulubat-tó (Bursa) környéke, a Zonguldaktól a Fekete-tengerig húzódó vidék, valamint Kelet-Anatólia volt.

A legjelentősebb eredményeket az *Ulubat Gölü* (Ulubat-tó) vidékén érték el. Ayva helység mellett felfedezték és teljesen átkutatták az Ayva-barlangot (Ayva Ini), mely pillanatnyi ismereteink szerint az 5,5 km-es hosszával Törökország legnagyobb barlangja. A barlangot a Karadonlu nevű föld alatti patak alakította ki, ennek ellenében haladva eljutottak egy második, eddig ismeretlen bejáratához, a Cankuyu Mevki-hez. A barlang patakos főágá-

hoz magasabb szinten száraz, cseppkövekkel díszített labirintusok csatlakoztak.

Zonguldak vidékén az expedíció tagjai nagyon jelentős karsztterületeket kutattak át, amely a jövő számára még sok szpeleológiai érdekességet rejtget. Bejártak és feldolgoztak egy 1300 méter hosszú aktív barlangszakaszt, a Cayir Magara-barlangban egy magasabb szintű száraz emeletet és egy zombolyt, a Büyükkuhut.

A Cayir-Magara-barlang további kutatását a váratlanul beköszöntő esőzések miatt abba kellett hagyniok. A barlangi patak áradása teljesen ellepte a barlang bejáratát. Szerencsére a spanyol kutatók éppen — barlangon kívül tartózkodtak.

Alicia Masriera

(*Die Höhle*, 1971. 2.)

BÜNTETÉS CSEPPKŐLOPÁSÉRT

Egy angol autóbusszvezető, L. Brown, elhatározta, hogy „szuvenirként” egy nagyobb sztalagmitot visz haza a dél-angliai Mendip karsztvidék egyik barlangjából. Emlék gyanánt a *Wookey Hole* két méter magas állócseppkővét szemelte ki, amelyet a látogatóknak a „Boszorkány seprője” néven mutogattak. L. Brown egy óvatlan pillanatban ledöntötte a sztalagmitot és megpróbálta ellopní. A lopás azonban nem sikerült és L. Brownt bíróság elé állították.

A letört cseppkőről időközben megállapították, hogy az 42 000 esztendő és erre való hivatkozással súlyosabb büntetés kiszabását kérték. A tolvaj busszvezető ugyan elismerte bűnösségét, de azzal védekezett, hogy fogalma sem volt a letört cseppkő „történelmi értékéről”.

A bíróság a tolvaj tudatlanságát enyhítő körülményként mérlegelte és L. Brownt ötven font pénzbírságra ítélte.

Pescseri, No. 8—9.